

componeret p̄ quā errores destrui
 eret: a fide catholica edoeret. Quā
 op̄sita ordinatū est vt sollempnē
 istud festū celebraretur. Sūt autem
 quidāz qui istud festū celebrant
 in octaua penthecostes que est p̄n
 cipiu dominicaz subsequentium
 ad inueniendū q̄ ipsa trinitas est
 causa oim festiuitatū. Alij in vlti
 ma dñicaz subsequentū ad inu
 endū q̄ ipsa trinitas ē finis oim
 Alij nunq̄ celebrāt octā illa lau
 de trinitatis q̄ dicitur. Gloria p̄i
 a filio a spiritusfacto. Illi autēz q̄
 illud celebrant in octa pentheco
 rationabiliter facere vidēt. Cele
 bram⁹ em̄ festū de filio. Celebra
 m⁹ etiā de spiritusfacto. Celebratu
 x̄ igitur sum⁹ etiā in patria de pa
 tre eterno. Hodie em̄ in simul cele
 bram⁹ festū oimū ne videret inē
 eos diuisa maiestas quozē in di
 uisibilis vnitas. Predicātū autem
 euangelii hodie legit in quo q̄li
 bet p̄sonaz ap̄te exprimit. cū sub
 dicitur Scim⁹ q̄ a deo venisti magi
 ster. exprimit p̄sona filij. Perso
 na sp̄sūsancti oñdīē ay sequitur.
 Nisi quis renat⁹ fuerit ex aq̄ a spi
 ritusfacto. Et illud. Sp̄s vbi vult
 spirat. Exprimit autē ip̄e p̄sone
 diuine cū suis appropriatis. Cum
 em̄ patri attribuat potentia. filio
 sapiētia a spiritusfacto bonitas si
 ue misericordia. Exprimit p̄sona
 p̄ris cū sua potentia ibi Nemo po
 test hęc signa facere que tu facis:
 nisi deus fuerit cum eo. Miracula

enim facere diuine potētē ē. Exp̄
 mitur em̄ in p̄sona filij ay sua sa
 pientia. cū dicitur. Scim⁹ q̄ a deo
 venisti magister. Ad magistru ei
 spectat p̄ sapiētia alios docere.
 Exprimit em̄ p̄sona spiritusfacti
 ai cū sua bonitate a misericordia.
 cū dicit. Sp̄s vbi vult sp̄iāt. Nō
 enim ex n̄ris mētis: sed ex sua ḡ
 tuita pietate se nō b̄ infūdit. Quā
 uis aut pater a filio a spiritusfacto
 a habeant eandem potentiaz. sa
 pientia a bonitate: tamen q̄ ap̄
 nos nomē p̄ris p̄pter antiquitatē
 ip̄ortat impotētiaz. Ne igitur simpli
 ces hoc crederent de patre celesti.
 attribuit potētia. Similit̄ nomen
 filij apud nos p̄p̄ inuentuē: in
 p̄iā ip̄ortat. Ne d̄ filio dei hoc cre
 deretur sibi attribuit sapia. Simi
 lit̄ nomē sp̄sū. Apud nos imp̄or
 tat q̄ndā furiositatē a furorē. In
 illud Psal. v. Quiescite ab hōme
 cui⁹ spirit⁹ est in narib⁹ eius. Jo
 ne de spiritu hoc crederet attribui
 tur sibi bonitas. Primo igitur at
 tribuit patri potētia quia ip̄e est
 omnipotēs a omnia potest q̄ vult
 D̄s Omnia quecumq̄ voluit d̄ns
 fecit. Celum enim cū suis sideri
 b⁹ obedit sue voci. Baruch secun
 do. Stelle vocate sunt a dixerūt. as
 sum⁹. Terra tremuit a obedit suo
 aspectū. Vnde dicit Psalmista.
 Qui respicit terram: a facit eā tre
 mere. Mare enim obediuit sue or
 dinationi. de qua etiam dicitur
 Job tricesimo octauo. Duc vsq̄